

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשם בכיר יוסף פיניאן

אריאל אמיתי ת"ז XXXXXXXXXX

תובע

נגד

המכון הישראלי לדמוקרטיה (ע"ר) מס' 6-018063-58

נתבע

פסק דין

1 האם פרסום תמונה של אדם המשתייך לחברה החרדית, הוא התובע, לבוש במדי צה"ל עם הכיתוב
2 "מתגייסים לשיויון" על ידי המכון הישראלי לדמוקרטיה (להלן – המכון) בחשבון הטוויטר של
3 המכון, ללא ידיעתו והסכמתו של האדם החרדי, מהווה הפרה של סעי' 2 לחוק הגנת הפרטיות,
4 תשמ"א - 1981 והאם פרסום זה מהווה לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה
5 - 1965? והאם הפרות אלו, באם הופרו, מזכות הן את התובע בפיצוי? או שמא עומדת למכון הגנה
6 הקבועה בחוק? אלו הן הסוגיות המצריכות הכרעה במסגרת פסק דין זה.

7

8

9

רקע עובדתי

10 ביום 17/3/24 פרסם המכון בחשבון הטוויטר שלו תמונה בה נראה התובע, שהינו אדם חרדי, לבוש
11 במדי צה"ל, וברקע הכיתוב "מתגייסים לשיויון". התמונה פורסמה ללא ידיעת התובע, ללא
12 הסכמתו וללא טשטוש פניו. התובע פנה אל המכון, באמצעות בא-כוחו, ולאחר הפניה הסיר הנתבע
13 את הפרסום מחשבון הטוויטר שלו.

14

15

טענות התובע בתמצית

16

17 1. לטענת התובע תמונתו פורסמה על ידי המכון בתקופה בה נושא גיוס החרדים לצה"ל הינו
18 נושא נפיץ מאוד בקרב החברה החרדית אליה הוא משתייך. לטענתו, פרסום תמונתו על ידי
19 המכון גרם לקהילתו לשייכו או לחשוב שהתובע מזדהה עם עמדה פוליטית של "גיוס שווה
20 לכולם". עמדה פוליטית זו גרמה לו לנזקים רבים בקהילה החרדית אליה הוא משתייך.
21 בקהילתו אף טענו, כי התובע חבר במכון ואף משתף עימו פעולה, דבר ששם אותו ללעג
22 ולבוז בעיני הקהילה אליה הוא משתייך. הפרסום הפך את התובע מטרה לשנאה, בוז ולעג

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

בעיני קהילתנו בשל ייחוס לו עמדה פוליטית זו. כן טען התובע, כי כתוצאה מכך אף פוטר מעבודתו בישיבה בה עבד.

טענות הנתבע בתמצית

2. ביום 17/3/24 פורסם בחשבון הטוויטר של המכון הציוץ הבא: "כמה צעירים חרדים מתגייסים בכל שנה? כמה בחורי ישיבות פטר בן גוריון מגויס ב-1948? בחנו את הידע שלכם בנושא גיוס חרדים בשאלון טריוויה חדש באתר "מתגייסים לשיוויון". לציוץ זה צורף צילום שבו מופיע חייל חרדי לובש מדים ברקע המילים "מתגייסים לשיוויון". לטענת המכון הצילום נלקח מאתר אינטרנט unsplash.com כאשר בתנאי השימוש של אתר זה נקבע כי השימוש בצילום חופשי. כן טען המכון כי מטרת הציוץ הייתה להביא לידיעת הציבור הרחב שקיימים חרדים שמתגייסים לשירות הצבאי ונרתמים למאמץ המלחמתי וכי המכון לא ידע מיהם המצולמים בתמונה. בפרסום הצילום באתר האינטרנט unsplash.com יש משום הסכמה מפורשת או מכללא מצד התובע לשימוש בצילום זה על ידי כל המעוניין, ובכלל זה גם לפרסום שלו בחשבון הטוויטר של המכון. לטענת המכון הנזק שנגרם לתובע בחברה החרדית לא נגרם כתוצאה מפרסום הצילום בחשבון הטוויטר של המכון, אלא, מכך שהתובע התגייס לשירות בצבא, או מסיבה אחרת שאינה קשורה במכון. לטענת המכון עת התגייס התובע לשירות צבאי כאדם חרדי צריך היה הוא לקחת בחשבון את התוצאות שעלולות להיות לכך מהסביבה הקרובה אליו.

קביעות עובדתיות

3. המכון פרסם בחשבון הטוויטר שלו את תמונתו של התובע לבוש במדי צה"ל עם הכיתוב "מתגייסים לשיוויון". הצילום נלקח מאתר האינטרנט unsplash.com ללא ידיעת התובע. התובע לא נתן הסכמתו לפרסום הצילום ואף לא נתבקש לכך על ידי המכון (ראה: פרוטוקול הדיון מיום 15/12/25, עמ' 2, שורות 5-6).

המסגרת הנורמטיבית

4. חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן – חוק הגנת הפרטיות).
חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן – חוק איסור לשון הרע).

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

5. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, והעד מטעם התובע, ולאחר שעיינתי במכלול החומר המצוי בתיק בית המשפט, אני קובע, כי דין התביעה להתקבל בחלקה. אנמק.

6. בהתאם להוראות [תקנה 15\(ב\)](#) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות, תשל"ז – 1976, יהא פסק הדין מנומק באופן תמציתי.

7. כאמור, התובע טוען לפגיעה בפרטיותו בהתאם לחוק הגנת הפרטיות וכן להפרת חוק איסור לשון הרע על ידי המכון. תחילה אדון בהפרה הנטענת לעניין הפגיעה בפרטיות התובע. יכול והכרעה בסוגיית הפרטיות תייתר את הדיון וההכרעה בסוגיית לשון הרע.

8. אקדים אחרית לראשית ואומר כי אין אני מסכים ואין אני מקבל את טענת המכון לפיה תמונת התובע נלקחה מאתר אינטרנט [unsplash.com](#) אשר בתנאי השימוש של האתר נקבע כי השימוש בצילום חופשי, ולפיכך, בפרסום תמונת התובע באתר זה יש משום הסכמה מפורשת או מכללא מצד התובע לשימוש בצילום זה על ידי כל המעוניין, ובכלל זה גם על ידי המכון בחשבון הטוויטר שלו (סעיפים 8 ו-17 לכתב ההגנה).

9. הגם שהמכון לא צירף להגנתו או לא הציג בפני בית המשפט את תנאי השימוש של האתר [unsplash.com](#) ובכך לתמוך בטענתו, לא הציג המכון ולו ראשית ראיה לפיה ניתן להשתמש בתמונתו של התובע כפי שהוצגה באתר. ואם בכך לא די, העובדה שתמונה כבר פורסמה באתר אינטרנט אחד אינה מקנה רשות גורפת לפרסמה באתרים נוספים. בית המשפט קבע כי גם אם אדם הסכים לחשיפה מסוימת (כגון באתר ספציפי), אין להסיק מכך הסכמה מכללא לפרסום לציבור הרחב במקומות אחרים (ת"א (שלום אשד') 60009-02-21 א.ב.נ' **יניב יצחק** (16.09.2025)).

10. לאור האמור, טענת המכון להסכמה מפורשת או מכללא של התובע לפרסום תמונתו אך בשל העובדה שזו האחרונה פורסמה באתר אחר - נדחתה.

11. סעי' 2 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981, תחת הכותרת "פגיעה בפרטיות מהי", קובע כך:

"2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(1)

(2)

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

- 1 (3)
- 2 (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו; "
- 3
- 4 (6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח; "
- 5
- 6 12. הנה כי כן, המבחן להפרת סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות דורשת פרסום תצלום בנסיבות
- 7 שעלולות להשפיל או לבזות את האדם, בעוד שהמבחן להפרת סעיף 2(6) דורשת שימוש
- 8 בשם, כינוי, תמונה או קול למטרת רווח, ללא הסכמה.
- 9
- 10 13. בחסותו של סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, פגיעה בפרטיות מתגבשת כאשר מפורסם
- 11 תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן הפרסום עלול להשפילו או לבזותו. הפסיקה קבעה,
- 12 כי יש לבחון את התצלום לא במנותק מהקשר הפרסום, אלא בשילוב עם הנסיבות והמלל
- 13 הנלווה אליו (מבחן השילוב).
- 14
- 15 14. כאן המקום לציין, כי התרשמתי מכנותו של התובע כפי שזו באה לידי ביטוי בעדותו. עדותו
- 16 היתה אמינה, כנה והביעה את אשר אירע לו, כמו כן, כללה היא את התגובות להן זכה
- 17 מהקהילה אליה משתייך הוא, עת זו האחרונה, נחשפה לפרסום תמונתו לבוש במדי צה"ל
- 18 בליווי המלל שנכתב בחשבון הטוויטר של המכון. אכן, ניזקו של התובע אינו עומד למבחן
- 19 במסגרת התיק דנן, שכן הסעד המבוקש, הינו פיצוי מכח החוק ללא הוכחת נזק, ברם, האם
- 20 פרסום תמונתו של התובע לבוש במדי צה"ל כנלווה למלל שפורסם גרם להשפלת וביזוי
- 21 התובע בקרב אנשי קהילתו, סוגיה זו אכן עומדת למבחן בתיק דנן.
- 22
- 23 15. בחסותו של סעיף 2(6) לחוק, שימוש בשמו של אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו לשם ריווח
- 24 מהווה פגיעה בפרטיות. להוכחת העילה נדרשים שני תנאים מצטברים: הוכחת יסוד
- 25 ה"שימוש" (בשם, בכינוי או בתמונה) והוכחה כי השימוש נעשה "לשם ריווח". המונח
- 26 "לשם ריווח" פורש בפסיקה באופן מרחיב, הכולל לא רק רווח כלכלי ישיר אלא כל הפקת
- 27 תועלת או חיסכון בהוצאה, ודי בכוונת רווח גם אם לא הופק רווח בפועל. על אף שהסעיף
- 28 עוסק בשימוש למטרות רווח, בית המשפט העליון קבע כי תכלית החוק היא להגן על צנעת
- 29 חייו של הפרט ועל רגשותיו, ולא על האינטרסים הכלכליים שלו. לכן, תנאי ליישום הסעיף
- 30 הוא קיומה של עוגמת נפש או נזק נפשי שנגרם לאדם כתוצאה מהשימוש הבלתי מורשה
- 31 בדמותו.
- 32

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

16. התובע טוען כי פרסום תמונתו כאדם חרדי לבוש במדי צה"ל בעמוד הטוויטר של המכון עם הכיתוב "מתגייסים לשוויון" גרם לפגיעה בפרטיותו ובעקבות הפרסום הפך התובע מושא ללעג והשפלה בעיני הציבור והקהילה בקרבה הוא חי ועליה הוא נמנה ומשתייך. אותו ציבור טען כלפי התובע שהאחרון משתף פעולה עם המכון, מזדהה עם דעותיו או מטרותיו ואף מקדם מדיניות המקודמת על ידי המכון אשר הינה נוגדת את השקפת עולמו/ה של הציבור או הקהילה אליה הוא שייך ובקרבה הוא חי. דבר זה גרם לו לתחושות של השפלה ופגיעה.
17. המבחן לבחינת הפגיעה בפרטיות הינו אובייקטיבי לפי האדם הסביר (ע"א (ת"א) 3645/07 קוזובר נ' חדשות 10 בע"מ (פורסם בנבו), ובמקרה שלפניי המבחן לבחינת הפגיעה בפרטיות הינו בעיני האדם החרדי הסביר.
18. אין חולק, כי התובע לא הסכים לפרסום תמונתו על ידי המכון באופן מפורש, שכן אף לשיטת המכון תמונת התובע כאדם חרדי לבוש במדי צה"ל נלקחה מאתר unsplash.com. המכון לא נקט באמצעים להקטנת הסיכון לפגיעה שעלולה להיגרם לתובע כתוצאה מפרסום תמונתו כאדם חרדי לבוש במדי צה"ל, וזאת בהתייחס לקהילה אליה הוא משתייך וממנה בא. סבור אני, כי בנקל היה המכון יכול להימנע מפגיעה בפרטיותו של התובע ובכך למנוע את נזקיו הנטענים או את ההשפלה והביזוי אותם חווה, בכך שיכול היה המכון לטשטש את פניו של התובע כך שזיהויו לא היה מתאפשר. כאמור המכון לא עשה כן. אילו היה המכון עושה כן, קיימת סבירות גבוהה הקרובה לוודאות שהתובע לא היה נפגע, לא היה נגרם לו נזק, פרטיותו לא הייתה נפגעת והתובענה דנן לא הייתה באה אל העולם.
19. הפרסום עסק או מטרתו הייתה, לשיטת המכון, בלהביא לידיעת הציבור הרחב שקיימים חרדים שמתגייסים לשירות הצבאי ונרתמים למאמץ המלחמתי ובקידום גיוס חרדים לצה"ל, ובכך, נשא הפרסום את הכותרת "מתגייסים לשוויון". כאמור, רשותו של התובע לפרסום תמונתו וכמי שהתגייס לצה"ל לא נתבקשה על ידי המכון. רשותו של התובע לפרסום תמונתו לבוש במדי צה"ל, נחוצה היתה, לאור העובדה שהתובע משתייך ונמנה על החברה החרדית בה נושא הגיוס לצה"ל שנויה במחלוקת עזה אשר מפלגת את החברה החרדית והדעות בה חלוקות. יש בחברה החרדית שמגנים את אלו המשתייכים לקהילתם ומתגייסים לצה"ל. יש אף כאלו שמתגייסים לצה"ל ומוחרמים על ידי קהילתם ובמקרים מסוימים יכולתו של אדם חרדי המתגייס לצה"ל להינשא בתוך הקהילה, באמצעות "שידוך", נפגעת קשות עד כדי שהופכת לבלתי אפשרית, שכן הופך הוא מושא ללעג וביזוי בעיני הקהילה אליה הוא משתייך. מכאן מצאתי, כי פרסום תמונתו של התובע כאדם חרדי

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

- 1 לבוש במדי צה"ל, מבלי לקבל את רשותו תחילה, בהתייחס לקהילה ממנה הוא בא או אליה
2 הוא משתייך, מהווה פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות.
3
- 4 20. לטענת התובע המכון פגע בפרטיותו אף בהתאם לסעיף 2(6) לחוק הגנת הפרטיות. מכח
5 סעיף זה, שימוש בתמונת אדם לשם רווח, ללא הסכמתו, מהווה פגיעה בפרטיות. "רווח"
6 בהקשר זה אינו חייב להיות רווח כספי ישיר, אלא, יכול הוא להיות בדמות קידום מטרות,
7 תדמית או אינטרס של המפרסם.
8
- 9 21. בסעיף 4 לכתב ההגנה אותו הגיש המכון, ציין האחרון את מהותו, מטרותיו, יעודו ויעדיו
10 של המכון, באלו המילים: "המכון הוא מוסד עצמאי א-פוליטי, מחקרי ויישומי, הפועל
11 בזירה הציבורית הישראלית בתחומי הממשל, הכלכלה והחברה. יעדיו הם חיזוק התשתית
12 הערכית והמוסדית של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, שיפור התפקוד של מבני
13 הממשל והמשק, גיבוש דרכים והתמודדות עם אתגרי הביטחון תוך שמירה על הערכים
14 הדמוקרטיים וטיפוח שותפות ומכנה משותף אזרחי המבוסס על עקרונות השוויון בחברה
15 הישראלית רבת הפנים ... המכון שם לו למטרה לקדם בישראל שיח ציבורי המבוסס על
16 ידע בנושאים שעל סדר היום הלאומי, ליזום רפורמות מבניות, פוליטיות וכלכליות ולשמש
17 גוף מייצע למקבלי ההחלטות ולציבור הרחב...".
18
- 19 22. סבור אני שעיסוק של המכון בגיוס חרדים, כן או לא, יש בו כדי לקדם שיח ציבורי בנושאים
20 שעל סדר היום הלאומי. לעיסוק בנושא זה יש אף השלכה על הפוליטיקה ועל הכלכלה
21 הישראלית. קביעת עמדה של המכון, כזו או אחרת, יכול ויהיה בה אף לקדמו כנותן שירות
22 ייעוץ בסוגיה זו לגוף מסוים המזדהה עם עמדת המכון, ככל שיהיה בה כדי לקדם את
23 מדיניותו של הגוף המזדהה עם עמדת המכון. מתן ייעוץ כגון זה על ידי המכון יש בו כדי
24 להוות ריווח מבחינתו של המכון, ורווח כגון זה אינו היחיד.
25
- 26 23. כאמור לטענת המכון, מטרת פרסום תמונתו של התובע תחת הכותרת "מתגייסים
27 לשוויון" היתה להביא לידיעת הציבור הרחב שקיימים חרדים שמתגייסים לשירות הצבאי
28 ונרתמים למאמץ המלחמתי (סעיף 9 לכתב ההגנה), ובכך לקדם את גיוס החרדים לשירות
29 הצבאי תוך מטרה לקידום השוויון בנטל (סעיף 6 לכתב ההגנה).
30
- 31 24. הינה כי כן, "הרווח" אותו ניסה המכון להשיג באמצעות פרסום תמונתו של התובע הוא
32 קידום אחת ממטרותיו או קידום הקמפיין של המכון והיא חתירה לשוויון בנטל השירות
33 הצבאי וכן לקדם את גיוסם של חברי הקהילה החרדית לשירות הצבאי. יוצא איפוא, כי

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

- 1 המכון השתמש בתמונתו של התובע, ללא הסכמתו, לשם ריווח – הוא קידום קמפיין של
2 המכון לגיוס החרדים לשורות צה"ל.
3
4 25. יכול ומטרותיו או הגשמת יעדיו של המכון חשובות הן לאין ערוך בעיני חלק מהציבור הרחב
5 וזאת למען השותפות לדרך של החברה הישראלית בכללותה או בחלק גדול הימנה, ברם,
6 אין בהגשמת מטרות אלו, חשובות ככל שיהיו כלפי הציבור הרחב או כלפי חלק לא קטן
7 הימנו, כדי להוות צידוק לפגיעה בזכויותיו של הפרט, ובמקרה שלפניי, כדי להצדיק פגיעה
8 בפרטיותו של הפרט – הוא התובע. הדברים יפים, נוכח קביעתי, כי מטרה זו של המכון
9 יכולה היתה להתממש אף מבלי שפרטיותו של התובע היתה נפגעת, כאמור, הן באמצעות
10 טשטוש פניו של התובע או על ידי קבלת הסכמתו של התובע לפרסום תמונתו בחשבון
11 הטוויטר של המכון וזאת בטרם פרסומה.
12
13 26. לאור האמור, מצאתי, כי פרסום תמונתו של התובע על ידי המכון עם הכיתוב "מתגייסים
14 לשיוויון" יש בה כדי להוות פרסום לשם רווח. רווח כאמור, אין חייב הוא להתבטא ברווח
15 כלכלי או כספי. קידום קמפיין או מדיניות מסוימת עמה מזדהה המכון מהווה רווח שכן,
16 הזדהות ציבור מסוים או גופים מסוימים עם פעולותיו של המכון ותמיכה שלהם בו הינה
17 יסוד קיומו של המכון וזהו רווחו של המכון. בכך, פרסום זה אשר בציודו רווח כאמור,
18 מהווה פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(6) לחוק הגנת הפרטיות.
19
20 27. משקבעתי, כי המכון הפר או פגע בפרטיות התובע בהתאם לסעיפים 2(4) ו-2(6) לחוק הגנת
21 הפרטיות, יש לבחון כעת האם חלות או קמות למכון ההגנות מכוח סעיף 18 לחוק הגנת
22 הפרטיות.
23
24 28. אקדים ואומר, כי לאחר בחינה מצאתי, כי ההגנות הקבועות בסעיף 18(1) וכן בסעיף 18(2)
25 (ג), (ד), (ה) ו- (ו) – אינן חלות במקרה שלפניי.
26
27 29. **הגנת תום הלב בפרסום.** הגנה זו הקבועה בסעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות, קובע כך:
28 (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;
29 ...
30 (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית, מוסרית,
31 חברתית או מקצועית לעשותה;
32
33 30. באשר להגנה הקבועה בסעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות, אקבע, כי אף אם המכון לא
34 ידע על הפגיעה האפשרית בתובע עת תפורסם ברבים על ידי המכון תמונתו של התובע כאדם

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

- 1 חרדי לבוש במדי צה"ל, הרי שנוכח המחלוקת העזה הקיימת בציבוריות הישראלית בכלל,
2 ובקרב החברה החרדית, אליה משתייך התובע בפרט, בסוגית גיוס חרדים לשירות צבאי,
3 ונוכח המחלוקות שסוגיה זו יצרה, סבור אני, כי על המכון היה לדעת שפרסום תמונת
4 התובע לבוש במדי צה"ל, כאדם חרדי, יכול להשפילו או לבזותו בקרב קהילתו ובכך תפגע
5 פרטיותו של התובע מכח סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות. שעה שזו קביעתי, מצאתי כי
6 ההגנה הקבועה בסעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות לא עומדת לזכות המכון בגין הפרסום
7 נשוא התובענה דנן.
8
- 9 31. אבחן עתה את ההגנה הקבועה בסעיף 18(2)(ב) לחוק הגנת הפרטיות. משקבעתי כי בפרסום
10 תמונתו של התובע לבוש במדי צה"ל יש משום פגיעה בפרטיותו של התובע מכח סעיף 2(4)
11 לחוק הגנת הפרטיות, נשאלת השאלה האם הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת
12 על המכון חובה חוקית לעשות כן? התשובה לכך שלילית. לא מצאתי, ואף לא נטענה על ידי
13 המכון חובה חוקית כגון זו.
14
- 15 32. האם הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על המכון חובה מוסרית או חברתית
16 לעשות כן? אף לשאלה זו התשובה שלילית. אנמק: כאמור, הדעות בעניין גיוס חרדים
17 לצה"ל, כן או לא, חלוקות הן בקרב החברה הישראלית. יש המצדדים בכך ויש המתנגדים
18 לכך. אף הטענה לפיה גיוס חרדים לצה"ל הינו עניין מוסרי נחלקת לתומכים ומתנגדים.
19 כלפי התומכים זהו עניין מוסרי ראשון במעלה וכלפי המתנגדים אין מדובר בעניין מוסרי
20 כלל ועיקר. לא קיים קונצנזוס, לא חברתי ואף לא מוסרי, לעניין גיוס החרדים לצה"ל,
21 שכאמור, הן בקרב הקהילה החרדית ואף בקרב החברה הלא חרדית, יש התומכים ויש
22 המתנגדים. השקפת העולם החברתית והמוסרית משתנה בין חברה לחברה, בין קהילה
23 לקהילה ובין ציבור לציבור. אין אחידות בתמיכה או בהתנגדות. לאור זאת, מצאתי, כי לא
24 עומדת למכון ההגנה כי היתה מוטלת עליו החובה המוסרית או החברתית לפרסם את
25 תמונת התובע, כאדם חרדי, לבוש במדי צה"ל, ומשכך, סבור אני, כי ההגנה הקבועה בסעיף
26 18(2)(ב) לחוק הגנת הפרטיות אינה קמה למכון במקרה שלפניי ואינה עומדת לזכותו.
27
- 28 33. ואם בכך לא די, ארחיב ואומר כי אין אני סבור שהפגיעה בפרטיות התובע נעשתה על ידי
29 המכון בתום לב מטעם נוסף. בדיון שהתקיים לפניי טענה נציגת המכון כי תמונת התובע
30 פורסמה כחלק מחידון ששואל לגבי נתונים על גיוס של חרדים שפורסם בציבור עם
31 השאלות: "כמה צעירים חרדים מתגייסים בכל שנה? כמה בחורי ישיבות פטר בן גוריון
32 מגיוס ב- 1948?" (סעיף 7 לכתב ההגנה) ו- (פרוטוקול מיום 15/12/25, עמ' 2 שורה 5).
33

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

34. אין אני מקבל את טענת המכון לפיה הפרסום נועד אך כדי להביא לידיעת הציבור שקיימים חרדים שמתגייסים לשירות הצבאי. אילו זו היה מטרת המכון, יכול היה להסתפק בשאלה "כמה חרדים מתגייסים לצה"ל כיום?". משבחר המכון להשוות את כמות החרדים שמתגייסים כיום לעומת הכמות שקיבלה פטור מבן גוריון, אין בכך כדי להביא לידיעת הציבור את כמות החרשים המתגייסים כיום לצה"ל בלבד, אלא, מטרה נוספת עומדת אחרי פרסום או השוואה זו.
35. סבור אני, כי חידון כגון זה, אין בו כדי להביא לידיעת הציבור שקיימים חרדים שמתגייסים לשירות הצבאי ובכך לקדם את גיוס החרדים לצה"ל, כטענת המכון, שכן עובדת התגייסות חלק מהחרדים לשירות הצבאי ידועה לכלל הציבור. האדם הסביר, שאינו חרדי, הנחשף לפרסום וחידון כגון זה, יבין כי יש בפרסום זה כדי להתריס בפני החרדים ולהצביע על כך שכיום לעומת בעבר, יותר חרדים אינם מתגייסים לשירות צבאי מאשר אלו שכן. סבור אני, כי אין בפרסום זה כדי לקדם את גיוסם של החרדים לשירות הצבאי, אלא, שיש בו כדי לשים את החרדים הרבים שאינם מתגייסים לבוז וללעג בפני הציבור המתגייס שאינו נמנה על הקהילה החרדית. עובדת אי גיוסם של החרדים לצה"ל, ומספר אי המתגייסים, ידועה היטב בקרב החברה החרדית, ולא שוכנעתי הכיצד בפרסום מספר המתגייסים ובתוך כך אי המתגייסים יש בו כדי לשכנע את החרדים, כן להתגייס. לא שוכנעתי אף כיצד פרסום מספר המתגייסים ובתוך כך אי המתגייסים החרדים בקרב החברה הלא חרדית יש בה כדי לקדם את גיוסם של החרדים לצה"ל.
36. אין אני יכול לקבוע מסמרות מהי מטרת הפרסום, ומטרה זו שמורה עם המפרסם, ברם, סבור אני כי אף אילו היתה מטרה להשפיע על הקהילה החרדית ולגרום למי ממנה לחפוף להתגייס לשירות צבאי, הכיתוב והחידון שהתלוו לתמונת התובע, יכול וישמו את הקהילה החרדית לבוז בפני החברה שכן מתגייסת לשירות צבאי, ובכך, יכול ויש בו כדי להרחיק חלק ניכר מהחרדים שאינם מתגייסים מלהתגייס לשירות הצבאי, וכאמור, סבור אני כי אין בכך, כדי לקדם או להשפיע על החרדים שאינם מתגייסים - כן להתגייס. מן האמור, סבור אני, כי פרסום תמונת התובע עם הכיתוב שהתלווה לה - לא נעשה בתום לב, ברם, פרסום זה נעשה מתוך מטרה וכוונה ברורה מלכתחילה, השמורה כאמור, עם המפרסם.
37. משקבעתי, כי הגנת תום הלב בפרסום אף היא אינה קמה לזכות המכון, אבחן כעת האם ההגנה הקבועה בסעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות ולפיה בפגיעה היה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין, חלה או קמה במקרה שלפניי לזכות המכון.

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

38. הגנת העניין הציבורי המצדיק את הפגיעה בפרטיות. הגנת "עניין ציבורי" לפי סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות חלה כאשר בפרסום אמת קיימת תועלת ממשית לציבור בגיבוש עמדתו בנושאים ציבוריים או בשיפור אורחות חיו, וזאת לאחר איזון מידתי המצדיק את הפגיעה בפרטיות בנסיבות העניין.
39. החוק אינו מעניק הגנה גורפת לכל פרסום שיש בו עניין ציבורי, אלא דורש, כי הפגיעה תהיה "מוצדקת בנסיבות העניין". על המפרסם לשכנע כי האינטרס הציבורי חייב את הפגיעה הספציפית בפרטיות הזולת. מבחן זה בוחן את המתאם בין התועלת הציבורית לבין הנזק שנגרם לזכות החוקתית לפרטיות.
40. אין חולק שסוגית גיוסם של חברי הקהילה החרדית לשירות הצבאי מעורר עניין ציבורי או עניין רב בציבור הרחב, ובימים אלו ממש ביתר שאת, ברם, אין די בהיות סוגית גיוס החרדים עניין ציבורי, אלא, על בית המשפט להשתכנע כי האינטרס הציבורי **חייב את** הפגיעה הספציפית בפרטיותו של התובע.
41. אף אם אניח כי פרסום תמונת התובע לבוש במדי צה"ל עם הכיתוב "מתגייסים לשיוויון" בצירוף החידון כאמור לעיל יש בו עניין ציבורי לגיטימי, הרי שסבור אני שעניין ציבורי זה או האינטרס הציבורי, שלא הוכח, שכן הציבור בכללותו חלוק בסוגיה זו, **לא חייב את הפגיעה בפרטיותו של התובע**. במה הדברים אמורים?
42. סבור אני, כי המכון יכול היה להשיג את מטרת הפרסום, אף ללא חשיפת תמונתו של התובע לבוש במדי צה"ל. יכול היה המכון לבקש תחילה את הסכמתו של התובע. במידה וזו לא היתה מתקבלת, יכול היה המכון לטשטש את פניו של התובע כך שאדם מן הישוב לא היה יכול לזהות את התובע, מבלי שהדמות החרדית לבושה במדי צה"ל היתה מטשטשת, ובכך, להגשים את מטרת הפרסום תוך הימנעות מפגיעה בפרטיות התובע.
43. לא שוכנעתי, הגם שטענה זו לא נטענה על ידי המכון, שפגיעה בפרטיות התובע, רוצה לומר, שפרסום תמונתו של התובע, עם פנים חשופות, לבוש במדי צה"ל, היתה בלתי נמנעת לשם קידום האינטרס הציבורי – הוא גיוס הקהילה החרדית לשירות הצבאי. לא שוכנעתי, כי האינטרס הציבורי חייב את הפגיעה הספציפית בפרטיותו של התובע ובפרסום תמונתו לבוש במדי צה"ל לעיני כל.
44. משלא עשה כן המכון, מצאתי, כי לא קמה לאחרון ההגנה המצדיקה את הפגיעה בפרטיות התובע בשל העניין הציבורי שיש לציבור בהתגייסות הקהילה החרדית לשירות הצבאי. שכן

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

כפי שקבעתי, יכול היה המכון לקדם מטרתו אף ללא פגיעה בפרטיותו של התובע ומבלי לגרום לו נזק בקהילה בה הוא חי ואלה הוא משתייך. כן מצאתי, כי המכון לא פעל תוך איזון מידתי המצדיק את הפגיעה בפרטיות התובע בנסיבות העניין.

45. לאור כל האמור, מצאתי כי אין ההגנות המנויות או הקבועות בחוק הגנת הפרטיות עומדות לזכות המכון ומצדיקות את הפגיעה בפרטיותו של התובע.

סוף דבר

46. משקבעתי כי המכון פגע בפרטיותו של התובע לפי סעיף 2(4) ו- 2(6) לחוק הגנת הפרטיות, כמו גם, משקבעתי כי לא קמות למכון ההגנות המנויות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות, מצאתי, כי התביעה לפי חוק הגנת הפרטיות מתקבלת, איפוא.

47. משקבעתי כי דין התביעה לפי חוק הגנת הפרטיות להתקבל, יש לדון בפיצוי לו זכאי התובע מאת המכון. בהתאם לסעי' 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות - בגין פגיעה בפרטיות בעוולה אזרחית רשאי ביהמ"ש לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הצורך בהוכחת נזק.

48. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים והטענות, תוך התחשבות בכך שלאחר פניית התובע או מי מטעמו אל המכון, הוסרה תמונתו של התובע מהפרסום, דבר המעיד על התחשבות המכון בטענות התובע ובאי רצונו של המכון לפגוע בתובע מעבר לפגיעה אותה חווה זה מכבר, ומאחר ונוכחתי כי תמונתו הספציפית של התובע לא פורסמה על ידי המכון תוך כוונת זדון לפגוע בתובע אישית, כל זאת מחד, ומאידך, כפי שקבעתי, יכול היה המכון לנקוט באמצעי זהירות אשר בהם היה כדי לאיין את הפגיעה בפרטיותו של התובע, ואלו לא ננקטו על ידי האחרון, מצאתי, כי דין התביעה להתקבל בחלקה, ולהעמיד את סכום הפיצוי שאינו מצריך הוכחת נזק על סך של 20,000 ₪.

49. משקבעתי, כי התובע זכאי לפיצוי מאת המכון בגין הפגיעה בפרטיותו של התובע בהתאם לחוק הגנת הפרטיות, מצאתי, כי אין מקום לדון בסעד המבוקש בגין הפרת חוק איסור לשון הרע. אף אם, הייתי דן בו ומוצא כי חוק איסור לשון הרע הופר על ידי המכון, בנסיבות העניין, לא הייתי משנה מסכום הפיצוי אותו ישלם המכון לתובע, משכך, מצאתי כי אין טעם לדון בעניין לשון הרע.

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 66704-09-24 אמיתי נ' המכון הישראלי לדמוקרטיה

תיק חיצוני:

50. אשר על כן ומכל הנימוקים דלעיל ישלם הנתבע לתובע סך של 20,000 ₪ כפיצוי בגין הפגיעה
בפרטיותו של התובע בניגוד לחוק הגנת הפרטיות.

כמו כן, ישלם הנתבע לתובע סך של 500 ₪ בגין הוצאות משפט.

הסכומים המפורטים לעיל ישולמו לתובע בתוך 30 ימים מיום שיתקבל בידי הנתבע פסק-
הדין, שאם לא כן, יישאו הפרשי ריבית שקלית כחוק מאותו המועד ועד ליום התשלום
המלא בפועל.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

רשות ערעור כחוק.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ו, 26 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

יוסף פיניאן, רשם בכיר